

AUGLÝSING

um samning milli Íslands og Danmerkur til að komast hjá tvísköttun af tekjum og eignum.

4

31. jan.

Þann 24. janúar 1939 var undirritaður í Kaupmannahöfn samningur milli Íslands og Danmerkur um ofanritað efni.

Samningurinn var gerður á íslenzku og dönsku og birtast hér með báðir textarnir.

SAMNINGUR

OVERENSKOMST

milli Íslands og Danmerkur til að komast hjá tvísköttun af tekjum og eignum.

mellem Danmark og Island til Undgaaelse af Dobbeltbeskatning vedrørende Indkomst og Formue.

Íslenzka stjórnin og danska stjórnin hafa, til þess að komast hjá tvísköttun, þegar um beina skatta er að ræða, gert með sér svofelldan samning:

Den danske Regering og den islandske Regering har for at undgaa Dobbeltbeskatning paa de direkte Skatters Omraade afsluttet følgende Overenskomst:

1. gr.

Samningur þessi á því aðeins við að um íslenzka eða danska ríkisborgara sé að ræða.

Art. 1.

Denne Overenskomst finder alene Anvendelse paa danske og islandske Statsborgere.

2. gr.

- 1) Samningurinn gildir aðeins um beina skatta.
- 2) Sem beina skatta ber að skoða í samningi þessum skatta, sem samkvæmt löggjöf samningsríkjanna eru krafðir beinlínis af tekjum og eignum til tekna ríkinu eða sveitar- og bæjarfélögum.

Art. 2.

- 1) Overenskomsten angaar kun direkte Skatter.
- 2) Som direkte Skatter i Overenskomstens Forstand anses saadane Skatter, der paa Grundlag af de kontraherende Staters Lovgivning opkræves umiddelbart af Indkomst og Formue for Statens eller de under samme hørende Kommuner's Regning.

- 3) Með beinum sköttum er sérstaklega átt við:

- 3) Som direkte Skatter anses særlig:

I. Á Íslandi:

- a. Tekju- og eignarskatt til ríkisins.
- b. Útsvör.
- c. Skattar, sem lagðir eru á á sama grundvelli sem þeir, er taldir eru hér undir liðunum a.—2.

I. For Danmarks Vedkommende:

- a. Indkomst- og Formueskat til Staten.
- b. Fælleskommunal Indkomst- og Formueskat.
- c. Kommunal Indkomstskat.

- d. Skatter, der opkræves paa samme Grundlag som nogen af de under a—c nævnte Skatter.

II. Í Danmörku:

- a. Tekju- og eignarskatt til ríkisins.

II. For Islands Vedkommende:

- a. Indkomst- og Formueskat til Staten.

4
31. jan.

- b. Sameiginlegan tekju- og eignarskatt til bæjar- og sveitarfélaga.
- c. Tekjuskatt til bæjar- og sveitarfélaga.
- d. Skatta, sem lagðir eru á á sama grundvelli sem þeir, er taldir eru hér undir liðunum a.—c.

3. gr.

Ef skattþegn á samtímis að greiða tekju- og eignarskatt af öllum tekjum sínum og eignum, bæði á Íslandi og í Danmörku, vegna þess að hann er búsettur í báðum ríkjunum, skal lækka skattinn í báðum ríkjunum niður í helming. Það ríki, sem tekju- og eignarskatturinn eða útsvarið er hærra í, getur þó takmarkað lækkunina við þá fjárhæð, sem hitt ríkið gefur eftir af tekju- og eignarskatti eða útsvari, samkvæmt ákvæðum samnings þessa.

Æðstu fjármálastofnanirnar í hvoru ríkinu, á Íslandi fjármálaráðuneytið í Reykjavík, og í Danmörku stjórnardeild ríkisskattamála í Kaupmannahöfn, veita lækkun á skatti eða útsvari samkvæmt þessari grein, er umsóknir um hana berast frá skattgreiðenda.

4. gr.

Ef skattþegn er skattskyldur í öðru ríkinu, vegna búsetu þar, en á fasteign í hinu ríkinu eða rekur þar atvinnu frá fastri atvinnustöð, skal tekju- og eignarskatt eða útsvar vegna fasteignarinnar eða atvinnurekstursins aðeins leggja á í því ríki, sem fasteignin er eða atvinnan er rekin, þannig að í því ríkinu, sem skattþegn er búsettur, skal eigi við skatteða útsvarsálagningu tekið tillit til nefndra tekna eða eigna, en leyfilegt er samt að taka tillit til þessa, þegar tekin er ákvörðun um, hvar á skattstiga skuli reikna skatt hans eða útsvar.

b. Kommuneskat (útsvar).

c. Skatter, der opkræves paa samme Grundlag som nogen af de under a—b nævnte Skatter.

Art. 3.

I Tilfælde, hvor en Person som Følge af fast Bopæl saavel i Danmark som i Island for samme Tidsrum er undergivet Beskatning af sin fulde Indkomst og Formue i begge Stater, skal i begge Staterne den paaligned Skat nedsættes til Halvdelen. Dog kan den Stat, i hvilken det samlede Indkomstskattebeløb eller Formueskattebeløb er størst, begrænse Nedsættelsen til det Beløb, som af den anden Stat efter Reglerne i nærværende Overenskomst skal eftergives i Indkomst- eller Formueskat.

Skattenedsættelse i Henhold til denne Artikels Bestemmelser bevilges efter den skattepligtiges derom indgivne Anddragende af de øverste administrative finansielle Myndigheder i hver af Staterne, for Danmarks Vedkommende Skattedepartementet i København, for Islands Vedkommende Finansministeriet i Reykjavik.

Art. 4.

I Tilfælde hvor en Person er skattepligtig paa Grund af Bopæl i den ene Stat, men i den anden Stat ejer fast Ejendom eller driver Erhvervsvirksomhed fra fast Driftssted, skal Indkomst og Formue vedrørende den paagældende faste Ejendom eller Erhvervsvirksomhed kun underkastes Beskatning i det Land, hvor Ejendommen er beliggende, eller Erhvervsvirksomhed kun underkastes Beskatning i det Land, hvor Ejendommen er beliggende, eller Erhvervsvirksomheden drives, saaledes at der i Bopælslandet allerede ved Skatteansættelsen bortses fra saadan Indkomst og Formue, der dog skal kunne tages i Betragtning ved Fastsættelsen af den Skattesats, hvorefter Skatten beregnes.

5. gr.

Þegar skattþegn er skilyrðislaust skattskyldur í Danmörku vegna búsetu þar, en honum ber einnig að greiða útsvar á Íslandi af atvinnutekjum sínum frá íslenskri skipautgerð, vegna þess að hann stundar atvinnu á skipi, sem er skrásett á Íslandi, skal skattur til bæjar- og sveitarfélaga (útsvar) í báðum löndunum — í Danmörku einnig sameiginlegur tekju- og eignarskattur til bæjar- og sveitarfélaga — lækkaður um helming, þó með sömu takmörkun og segir í 3. gr., 1. lið 2. mgr.

6. gr.

Ef skattþegn slítur fastri búsetu í öðru ríkinu og flytur til hins, hættir hann að vera skattskyldur í því landi, er hann flutti frá, að því leyti sem skattskyldan stafar af fastri búsetu, í síðasta lagi frá þeim tíma, sem hann sannar, að á hann hafi verið lagður skattur í landi því, sem hann flutti til.

7. gr.

Ef skattþegn, sem ekki slítur búsetu í heimalandi sínu, dvelur um stundarsakir í hinu landinu vegna veikinda, náms eða til þess að afla sér framhaldsþekkingar í verklegum fræðum eða listum, án þess að reka nokkra atvinnu í dvalarlandinu, verður hann ekki skattskyldur þar, fyrr en hann hefir dvalið þar eitt ár, þannig að honum verður ákveðinn skattur í dvalarlandinu frá byrjun þess tímabils, sem hefst næst eftir að fyrrgreint dvalarár er liðið.

Námsmenn, sem dvelja í öðru samningsríkjanna eingöngu vegna námsins, skulu, enda þótt dvölin verði lengri en eitt ár, ekki verða skattskyldir í dvalarlandinu af þeim fjárhæðum, sem þeir fá frá heimalandinu til nauðsynlegs náms- og dvalarkostnaðar.

8. gr.

Komi fyrir tvísköttun, sem framangreindar greinar ná ekki yfir, er æðstu fjármálastjórnnum ríkjanna heimilað að

Art. 5.

I Tilfælde, hvor en Person paa Grund af fast Bopæl i Danmark er ubegrænset skattepligtig i dette Land, men paa Grund af, at han er forhyret med et i Island indregistreret Skib, tillige i Island svarer kommunal Indkomstskat af sin Arbejdsindtægt fra det islandske Rederi, skal i begge Landene den paalignede kommunale — for Danmarks Vedkommende tillige den fælleskommunale — Indkomstskat nedsættes til Halvdelen, dog med samme Begrænsning som angivet i Art. 3, 1. Stk., 2. Pkt.

Art. 6.

I Tilfælde, hvor en Person opgiver sin faste Bopæl i det ene af Landene og flytter til det andet Land ophører hans Skattepligt i Fraflytningslandet i det Omfang, hvori den har været begrundet ved fast Bopæl i Landet senest fra det Tidspunkt, fra hvilket han paaviser at være sat i Skat i Tilflytningslandet.

Art. 7.

I Tilfælde, hvor en Person med Bevarelse af sin Bopæl i Hjemlandet af Helbredshensyn, i Studieøjemed eller af Hensyn til anden faglig eller kunstnerisk Uddannelse tager midlertidig Ophold i det andet Land uden der at udøve nogen erhvervsmæssig Virksomhed, indtræder hans Skattepligt i Opholdslandet først efter et Aars Ophold, saaledes at Skatteansættelse i Opholdslandet finder Sted fra Begyndelsen af den efter den foran ommeldte etaarige Frists Udløb nærmest paafølgende Skatteperiode.

Studerende, som udelukkende i Studieøjemed opholder sig i en af de kontraherende Stater, skal, uanset om Opholdet udstrækkes udover et Aar, ikke underkastes Beskatning i Opholdsstaten forsaavidt angaar Beløb, som de modtager fra deres Hjemland som nødvendig Støtte til deres Ophold og Studium.

Art. 8.

Forsaavidt der iøvrigt maatte opstaa Tilfælde af Dobbeltbeskatning, der ikke direkte omfattes af de i foranstaaende

4 semja um hvert tilvik til þess að komist verði á sanngjarnan hátt hjá tvísköttun eða úr henni bætt.

9. gr.

Ef ágreiningur verður um skilning á samningi þessum, skal hann jafnaður með sérstöku samkomulagi milli æðstu fjármálastjórna samningsríkjanna, og er þeim einnig heimilað að semja sérstaklega í hverju tilviki um, hvort beita skuli reglum þessa samnings um ríkisborgara í öðrum ríkjum en Íslandi og Danmörku, og skal þá sérstaklega tekið tillit til þeirra, sem eru ríkisborgarar í ríkjum, sem gert hafa samning til þess að komast hjá tvísköttun bæði við Ísland og Danmörku.

10. gr.

Samningur þessi öðlast gildi þegar er hann er undirskrifaður og verkar aftur fyrir sig á skattaákvæðanir í Danmörku fyrir skattárið 1936—1937 og á Íslandi fyrir skattárið 1936 og gildir þar til er annarhvor aðilja segir honum upp fyrir 1. maí, eg fellur hann þá úr gildi, þegar það skattímabil, sem þá stendur yfir í hvoru landinu um sig, er liðið.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir, að þar til fengnu konunglegu umboði, undirritað samning þenna og sett við innsigli sín.

Gert í tveim eintökum í Kaupmannahöfn, 24. janúar 1939.

Sveinn Björnsson.
(L. S.)

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Forsætisráðherrann, utanríkismáladeild, 31. janúar 1939.

Hermann Jónasson.

Artikler fastsatte Bestemmelser, skal de respektive Landes översäte finansielle Myndigheder være beföjet til fra Tilfælde til Tilfælde at træffe saadanne Aftaler, at Dobbeltbeskatningen paa rimelig Maade afværges eller mildnes.

Art. 9.

Tvivilsspörsgsmaal angaaende Fortolkningen af nærværende Overenskomst afgöres ved særlige Aftaler mellem de kontraherende Staters översäte Finansmyndigheder, der ligeledes skal være beföjet til at træffe særlige Aftaler fra Tilfælde til Tilfælde om, hvorvidt de i Overenskomsten fastsatte Regler maatte kunne tillempes paa Statsborgere i andre Lande end Danmark og Island, i hvilken Henseende der særlig skal tages Hensyn til Personer, der er Statsborgere i saadanne Stater, som har truffet Overenskomst til Undgaaelse af Dobbeltbeskatning med saavel Danmark som Island.

Art. 10.

Denne Overenskomst træder i Kraft straks ved Underskrivelsen med Tilbagevirkning for i Danmark Skatteansættelserne for Skatteaaret 1936—37 og i Island Skatteansættelserne for Aaret 1936, og den forbliver gældende, indtil den inden 1. Maj opsiges fra en af Siderne til Ophör ved Udgangen af hvert af Landenes löbende Skatteaar.

Til Bekræftelse heraf har Undertegnede, efter dertil meddelt kgl. Bemyndigelse underskrevet nærværende Overenskomst og forsynet den med deres Segl.

Udfærdiget in duplo i Köbenhavn den 24. Januar 1939.

Th. Stauning.
(L. S.)